

Politologie

- věda o vládnutí, orgnaizaci a stavbě státu
- již od starověku, ve středověku např. Niccoló Machiavelli (a jeho kniha Vladař), od r. 1880 katedra politologie na Kolumbijské universitě, jako separátní specializovaná věda po druhé sv. v.
- politologie se zabývá politikou (umění řídit stát), politickými stranami, zájmovými skupinami, politickou mocí (a jak by měla fungovat), státem (jak má vypadat, kdo ho má řídit ap.), politickými systémy, politickým chováním lidí, jejich míněním o politice, politickými ideologiemi a teoriemi, mezinárodními vztahy a organizacemi
- základní okruhy politologie:
 - dějiny politických teorií
 - politické instituce
 - politická sociologie
 - mezinárodní vztahy

1 Dějiny politického myšlení

- začínají již v antice, ve starověkém Řecku
 - *sofisté* - nezáleží na morálce, k moci se má dostat nejsilnější, cílem debaty není dojít k pravdě, ale obhájit si názor
 - **Sokrates** - je zapotřebí, aby v čele státu byli moudří jedinci, kteří poznali dobro, stoupenec aristokracie
 - **Platón** - sofokracie - vládce má vědět, má být moudrý král filosof, pak vrstva strážců - udržují pořádek v státě, pořádek státu, tito nemají mít sokroumé vlastnictví (epické řešení střetu zájmů?), dílo Ústava
 - **Aristoteles** - dílo Politika - je důležité, aby vláda byla v zájmu celku, v zájmu státu, prošel se studenty všechny řecké ústavy a našel šest typů státu, a to tři dobré (monarchie, aristokracie, politeia - vládne většina schopných a vzdělaných státu) a tři špatné
- ve středověku do toho těžce zasahuje křesťanství, vládne jeden či skupina (rozhodně ne normální člověk)
 - Augustinus Aurelius - patristika, jsou dobří lidi - od Boha a zlí lidi - od Dávla, dějiny jsou o boji dobra se zlem
 - Tomáš Akvinský - scholastika, přejímá Aristotelovo učení, racionalismus, tomismus (víra i racionalismus)
- a konečně novověk
 -